

"இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் ருத்ர ஞான யக்ஞத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள், ருத்ரன் சிவபாபா உங்களுக்கு என்ன சொல்லிக் கொடுக்கின்றாரோ, அதைக் கேட்டு மற்றவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்"

கேள்வி: பாபாவும் யக்ஞத்தை படைத்திருக்கின்றார், மற்றும் மனிதர்களும் யக்ஞத்தைப் படைக்கின்றனர் - இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள முக்கிய வேறுபாடு என்ன?

பதில்: அமைதி ஏற்பட வேண்டும் அதாவது வினாசம் ஏற்படக் கூடாது, என்று மனிதர்கள் யக்ஞத்தை படைக்கின்றார்கள், ஆனால் பாபா, இந்த யக்ஞத்தின் மூலம் வினாசத்தின் ஜுவாலை வர வேண்டும் மற்றும் பாரதம் சொர்க்கமாக வேண்டும், என்று ருத்ர யக்ஞத்தை படைக்கின்றார். பாபாவினுடைய இந்த ருத்ர ஞான யக்ஞத்தின் மூலம் நீங்கள் நரனிலிருந்து நாராயணனாக அதாவது மனிதனிலிருந்து தேவதையாக ஆகிவிடு கின்றீர்கள். அந்த யக்ஞத்தின் மூலம் எந்த பிராப்தியும் ஏற்படுவதில்லை.

பாடல்: உங்களை அழைக்க மனம் விரும்புகிறது

ஓம் சாந்தி.. இது எவ்வளவு இனிமையான பாடலாகவும், எவ்வளவு அர்த்தம் நிறைந்ததாகவும் இருக்கின்றது. விசால புத்தியுடையவர்கள் நல்ல முறைபில் புரிந்துக் கொள்ள முடியும். புத்தி கூட வரிசைக்கிரமமாக இருக்கிறது அல்லவா? உத்தமம்-மத்திமம்-கீழானதாக புத்தி இருக்கின்றது. உத்தமமான புத்தியுடையவர்கள் இதனுடைய அர்த்தத்தை நல்ல விதத்தில் புரிந்துக் கொள்ள முடியும். உங்களை அழைக்க மனம் விரும்புகிறது....., இதை யார் நினைவு செய்கிறார்கள்? (குழந்தைகள்) யாருடைய குழந்தைகள்? குழந்தைகளோ நிறைய பேர் இருக்கின்றார்கள். யார் பிராமணன் ஆகியிருக்கின்றார்களோ, யார் தேவதையாக இருந்தார்களோ, யார் முழுமையாக 84 பிறவிகள் எடுத்திருக்கின்றார்களோ, அவர்களே அதிகமாக அழைக்கின்றனர். அவர்கள் தான் சிவன் அதாவது சோமநாதரின் கோவிலைக் கட்டுகின்றனர். இதிலிருந்து நிரூபணமாகிறது - பூஜைக்குரிய தேவி-தேவதைகளாக இருந்த நாம் பூஜாரியாக ஆகியிருக்கின்றோம் என்பது. நாம் தான் பூஜைக்குரியவர்களாக இருந்தோம், பிறகு பூஜாரியாக ஆகி சோமநாத் சிவனின் பூஜை செய்கின்றோம். ருத்ர யக்ஞம் நிறைய படைக்கின்றார்கள், ஆனால் ருத்ர ஞான யக்ஞம் ஒருபோதும் படைப்பதில்லை. ருத்ர யக்ஞம் என்று பெயர் வைக்கிறார்கள். இப்போது கூட ருத்ர யக்ஞத்தைப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ருத்ரன் யார்? ருத்ரன் எப்போதாவது யக்ஞம் படைத் திருக்கின்றாரா? எப்படி படைத்தார் பிறகு அதன்மூலம் என்ன நன்மை ஏற்பட்டது? என்று நீங்கள் மிக நன்றாகப் புரிய வைக்க முடியும். இது வேறு யாருக்கும் தெரியாது. இப்போது உங்களுக்கு ஞானத்தின் மூன்றாவது கண் கிடைத்திருக்கிறது. பரமபிதா பரமாத்மாவைத் தவிர ஞானத்தின் மூன்றாவது கண்ணை யாரும் கொடுக்க முடியாது. ஞானக்கடல் என்று பரமபிதா பரமாத்மாவைத் தான் பாடப்படுகிறது. மனிதர்களை ஞானக்கடல், என்று சொல்ல முடியாது. நாங்கள் தாத்தாவிடமிருந்து ஆஸ்தி எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம், என்று நீங்கள் இப்போது தெரிந்திருக்கின்றீர்கள். பாபா, நீங்கள் வந்து அழியாத ஞான ரத்தினங்களை தானம் செய்யுங்கள், என்று நீங்கள் அவரைத் தான் நினைவு செய்கின்றீர்கள். பிறகு நாமும் தானம் பெற்று பிறருக்கும் செய்வோம். இது மிக சகஜமானது. உங்களுக்கு இரண்டு தந்தை, என்ற நினைவை மட்டும் கொடுக்கின்றோம். பக்தி மார்க்கத்தில் இரண்டு தந்தைகளாகி விடுகின்றனர். சத்யுகம், திரேதாயுகத்தில் லௌகீக தந்தை மட்டும் தான் இருப்பார். அங்கே ஆஸ்தி கூட, நீங்கள் இந்த நேரத்தின் முயற்சியின் அனுசாரமாக அடைகின்றீர்கள். ஆக குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புத்தியை செலுத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்குச் சென்று, ருத்ர யக்ஞத்தை யார் படைத்தது? இது ருத்ர ஞான யக்ஞமா? அல்லது ருத்ர யக்ஞமா? உண்மையான பெயர் ருத்ர ஞான யக்ஞமாகும், ருத்ரனோ நிரகாரமானவராவார், அவர் எப்படி யக்ஞத்தை படைப்பார்? என்று கேட்க வேண்டும். கண்டிப்பாக சரூரத்தை எடுக்க வேண்டி இருக்கும். தக்ஷ் பிரஜாபதியின் யக்ஞத்தைக் கூட கொண்டாடி வருகிறார்கள். தக்ஷ் பிரஜாபதியின் யக்ஞத்தில் குதிரையை சுவாகா (அர்ப்பணம்) செய்வதாக காட்டு கின்றார்கள். குதிரையை துண்டு-துண்டாக்கி எரிக்கின்றார்கள். அதை தக்ஷ் பிரஜாபதியின் யக்ஞம் என்று சொல்கிறார்கள். இதை

இப்போது நூங்கள் தெரிந்திருக்கின்றீர்கள் எனும்போது இது எப்படிப்பட்ட யக்கும்? என்று அங்கே எழுத வேண்டும். மிகவும் பகட்டாக யக்கும் செய்கின்றனர். நிறைய பணத்தை சேர்க்கின்றார்கள். பெரிய-பெரிய மனிதர்கள் தானம் செய்கின்றனர். சிலர் 100, சிலர் 500 என்று கொடுக்கின்றனர். இந்த ருத்ர ஞான யக்ஞத்தில் நூங்கள் அனைத்தையும் சுவாகா செய்கின்றீர்கள். அதிலோ கொஞ்சம் கொஞ்சம் பணத்தை சேர்த்து பிறகு பிராமணனுக்கு தட்சணை கிடைக்கிறது. இங்கேயோ நூங்கள் (சுவாகா) அர்ப்பணம் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே சுவாகா ஆவதற்கான விசயமே இல்லை. இங்கே குழந்தைகள் சொல்கின்றார்கள், பாபா உடல்-மனம்-பொருளோடு நான் வருகின்றேன், அங்கே இப்படி சொல்வதில்லை. ஆகுதியில் (யாகத் தூபில்) ஒருபோதும் அப்படி போட மாட்டார்கள். ஆரத்தி போன்றவை எடுப்பார்கள், சந்தா பணம் போன்றவைகள் இருக்கும். பெரிய-பெரிய மனிதர்களிடமிருந்து பெறுகிறார்கள். இந்த ருத்ர ஞான யக்ஞத்திலிருந்து தான் வினாச ஜுவாலை வெளிப்பட்டிருக்கிறது, என்று குழந்தைகளாகிய நூங்கள் தெரிந்திருக்கின்றீர்கள். அந்த யக்ஞத்தை அமைதிக்காக படைக்கின்றார்கள், வினாசத்திற்காக அல்ல. அங்கே அமைதிக்காகப் பெரிய சப்தம் எழுப்புகின்றார்கள். அமைதியோ முழு உலகத்திற்கும் வேண்டும் அல்லவா? பரமாத்மா அமைதிக் கடலாக இருக்கின்றார். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அர்த்தம் புரிய வைக்கப் படுகிறது. செய்தித்தாள்களைப் படிக்கும் போது, நாம் எப்படி அனைவருக்கும் புரிய வைப்பது? என்று எண்ணம் செல்ல வேண்டும்.

பிரம்மா குமார-குமாரிகள் எப்படி கடையை (சேவை மையத்தை) பராமரிக்கின்றனர் என்று பாபா தெரிந்திருக்கின்றார். சேட்டினுடைய எந்த கடை நன்றாக நடக்கின்றது, எந்த மேனேஜர் நன்றாக இருக்கின்றார், என்பதை வாள் (சிவபாபா) அறியும் வாளின் உறை (பிரம்மா பாபா) அறியும். இந்த பிரம்மா வாளின் உறையாக இருக்கின்றார். இவை மிகவும் ரமணாகரமான (மகிழ்ச்சியான) விசயங்களாகும். "இதிலிருந்து வினாச ஜுவாலை வெளிப்பட்டது" என்று ருத்ர ஞானத்திற்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் அமைதிக்காக யக்கும் அமைக்கிறார்கள். இதுவோ உண்மையிலும் உண்மையான யக்ஞமாகும். அந்த பிராமணர்களுக்கு நிறைய சேட் (செல்லந்தர்கள்) இருப்பார்கள், இந்த பிராமணர்களுக்கோ ஒரேயொரு சேட் (தலைவர்) மட்டும் தான். பாபா ருத்ரனாக இருக்கின்றார். ருத்ரன் பாபா என்று சொல்லுங்கள், சிவன் என்று சொல்லுங்கள், சோமநாத் என்று சொல்லுங்கள், அவர்தான் நூங்கள் அமாந்திருக்கக் கூடிய இந்த ஞான யக்ஞத்தை படைத்திருக்கின்றார். அந்த யக்ஞமோ இரண்டு-நான்கு நாட்கள் தான் நடக்கும். உங்களுடைய ருத்ர ஞான யக்ஞமோ மிகப்பெரியதாகும். இதற்கு அதிக காலம் பிடிக்கிறது. இது நரனிலிருந்து நாராயணன் ஆவதற்கான அதாவது மனிதனிலிருந்து தேவதையாவதற்கான யக்ஞமாகும். அவர்கள் இப்படி சொல்ல மாட்டார்கள். அவர் களுக்கு எப்படி எச்சரிக்கை கொடுப்பது, என்று பாபா வந்து புரிய வைக்கின்றார். பெரிய-பெரிய மனிதர்களிடம் சொல்லுங்கள் - நூங்கள் படைக்கக் கூடிய இந்த யக்ஞத்தில் தவறு இருக்கிறது. பரமபிதா பரமாத்மா கல்ப-கல்பமாக சங்கமயுகத்தில் வருகின்றார். சாஸ்திரங்களில் யுகம்-யுகமாக வருவதாக எழுதி விட்டனர். இந்த தவறு செய்து விட்டார்கள். அதேபோல் தான் ருத்ர யக்கும் உருவாக்குகிறார்கள். உண்மையில் ருத்ர ஞான யக்ஞமாகும். சிவனுடைய பெயர் ருத்ரன், அவர் தான் ஞான யக்ஞம் உருவாக்குகிறார். எப்படி இப்ராஹிம் தன்னுடைய இஸ்லாம் தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்தாரோ, புத்தர் பௌத தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்தாரோ, அதேபோல் ருத்ரனுடையது ஞான யக்ஞமாகும், இதிலிருந்து வினாச ஜுவாலை வெளிவரும். ஆனால் மக்கள் அமைதிக்காக யக்ஞம் உருவாக்குகிறார்கள், அதாவது வினாசத்தை விரும்புவதில்லை. சொர்க்கத் தின் ஸ்தாபனைக்காக நரகம் வினாசம் ஏற்பட்டால் நல்லது தானே!

பாரதம் தான் அழிவற்ற கண்டமாகும். கண்டிப்பாக பாரதத்தின் மனித சம்பிரதாயம் மிக அதிகம் இருக்க வேண்டும். ஆதி சனாதன தேவி தேவதைகளின் தர்மம் இருந்தது. அவர்களுக்கு முழு கல்பம் ஆகிறது. சாஸ்திரங்களில் 33 கோடிகள் என்று எழுதி விட்டார்கள். ஆனால், கண்டிப்பாக மற்ற தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களை விட தேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கும், ஆனால் அவர்கள் மாறி விட்டார்கள் எனும்போது எப்படி வருவார்கள், என்பதை புரிய வைக்க வேண்டும். அவர்கள் சென்று பௌதர் களாகவும், கிறிஸ்துவர்களாகவும், முஸ்லிம்களாகவும் அதிகம் பேர்கள் ஆகிவிட்டார்கள்,

ஆகையினால் தான் குறைந்த எண்ணிக்கையாகி விட்டது. இது கூட நாடகமாகும். இதில் புரிந்து கொள்வதற்கு மிக பரந்த புத்தி வேண்டும். எதுவரை புத்தியில் ஞானம் அமரவில்லையோ, அதுவரை வெறும் அர்ப்பணம் ஆவதில் என்ன பலன் இருக்கிறது. நிறைய பேர் அர்ப்பணம் ஆகிறார்கள். ஆனால் யார் நல்ல முறையில் தாரணை செய்து பிறரையும் செய்விக்கிறார்களோ, பிரஜைகளை உருவாக்குகிறார்களோ, அவர்களே நல்ல பதவியை அடைய முடியும்.

உங்களை அழைக்க மனம் விரும்புகிறது -- இந்த பாடல் மிகச் சரியானது. முதலில் 84 பிறவிகள் யார் எடுத்திருப்பார்கள்? யார் முதல்-முதலில் இருந்தார்களோ, அவர்கள் தான் தேவி-தேவதைகளாக இருந்தார்கள். அதுவும் பாரதத்தில் தான் இருந்தார்கள். இப்போதோ எங்கெங்கோ மாறி சென்று விட்டனர். நிறைய பேர் பாரதத்தை விட்டு வெளியே சென்று விட்டனர். இல்லையானால் உண்மையில் பாரதத்தைப் போல பெரியதிலும்-பெரிய தூர்த்தம் வேறு எதுவும் கிடையாது. மேலும் அனைத்து ஸ்தாபகர்களையும் கூட தூய்மை யாக்குவதற்கு பகவான் பாரதத்தில் தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் அனைவரும் தூய்மையற்றவர்களாக இருக்கின்றனர், அனைவரையும் தூய்மையாக்குபவர் ஒருவர் தான். இதை நூங்கள் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். உங்களில் கூட வரிசைக் கிரமமாகத்தான் யதார்த்த ரூதியில் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. நூங்கள் சொல்வீர்கள், நாங்கள் ருத்ர ஞான யக்ஞத்தில் அமர்ந்திருக்கிறோம், இத்தனை காலமாக அமர்ந்திருக்கக் கூடிய இது போன்ற யக்ஞம் வேறு ஏதும் இருக்குமா என்ன? அமர்ந்து என்ன செய்கின்றீர்கள்? ருத்ரன் என்ன ஞானம் கொடுக்கின்றாரோ அதை கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். எதுவரை ருத்ரனாகிய பாபா இந்த சரூரத்தில் இருக்கின்றாரோ, அதுவரை சொல்லிக் கொண்டே தான் இருப்பார். பிரஜாபிதா பிரம்மா கூட கண்டிப்பாக இங்கே தான் இருப்பார் அல்லவா! பிரம்மாவினுடைய பகல் மற்றும் பிரம்மாவினுடைய இரவு என்று பாடப்பட்டுள்ளது. சூட்சும வதனவாசி பிரம்மாவினுடைய பகல் மற்றும் இரவு, என்பது கிடையாது. அவரோ சூட்சும வதனவாசி தேவதை ஆவார். இரவு மற்றும் பகல் என்பது இங்கே தான் இருக்கிறது. பிரம்மாவினுடைய இரவு என்பது தூய்மையற்ற நிலை யாகும். பிறகு அவரே தூய்மையாகும் போது பகல் ஏற்படுகிறது. பிரம்மாவைக் கூட தூய்மையாக்குவது ஒரே யொரு சத்குரு தான். உண்மையான பாபா, உண்மையான டீச்சர், சத்குரு மூவரும் இணைந்திருக்கிறார்கள். முதலில் நிச்சயமாக பாபாவின் குழந்தைகளாகின்றோம். பிறகு டீச்சரிடமிருந்து பதவி அடைகின்றோம். இது கூட வரிசைக்கிரமமாகத்தான் இருக்கின்றது அல்லவா. இதுகூட புத்தியிலிருந்தால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி இருக்கும்! நூங்கள் முதலில் எல்லையற்ற தந்தையினுடையவர்களாக இருந்தீர்கள் அல்லவா. இங்கே நடிப்பை நடிக்க வந்திருக்கின்றீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட பாபாவை நினைவு செய்து கொண்டே வந்தீர்கள் ஏனென்றால் அவர் தான் சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர் ஆவார். கண்டிப்பாக சொர்க்கத்தின் இராஜ்யத்தை கொடுக்கக் கூடியவராக இருக்கின்றார். இதை புரிய வைப்பது மிக சகஜமாகும். புத்திசாலி குழந்தைகள் தான் புரிய வைக்க முடியும். உண்மையில் பிராமணர்களாகிய நூங்கள் தான் புத்திசாலிகளாக இருக்கின்றீர்கள். உங்களில் கூட யார் புத்திசாலிகளாக இருக்கின்றார்களோ, அவர்களில் கூட வரிசைக்கிரமமாகத் தான் இருக்கின்றார்கள். உலகத்தில் உள்ள புத்திசாலிகளில் கூட வரிசைக்கிரமமாகத் தான் இருக்கிறார்கள் அல்லவா? இங்கே கூட யார் புத்திசாலிகளாக ஆகின்றார்களோ, அவர்கள் நிச்சயமாக நல்ல நிலையை அடைவார்கள். ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய மனதைக் கேளுங்கள் -- நான் எதுவரை புத்திசாலி ஆகி இருக்கின்றேன்? பாபா எப்படி முரளி நடத்துகின்றாரோ, அதுபோல அங்கேயும் நூங்கள் முரளியை நடத்த முடியும். ருத்ர யக்ஞம் மற்றும் ருத்ர ஞான யக்ஞத்திற்கும் இரவு-பகலுக்கான வேறுபாடு இருக்கிறது, என்று அவர்களுக்கு நூங்கள் புரிய வையுங்கள். ருத்ர ஞான யக்ஞம் படைத்திருந்தார்கள், அதிலிருந்து வினாச ஜுவாலை வெளிப்பட்டது, பாரதம் சொர்க்கமானது. மேலும் இந்த யக்ஞத்தை வினாசம் ஏற்படக் கூடாது அதாவது சொர்க்கம் ஸ்தாபனை ஆகக் கூடாது, என்று படைக்கின்றார்கள். இது தலைகீழான விசயமாக ஆகிவிடுகின்றது அல்லவா. அதனால் தான் பாபா சொல்கின்றார், நான் அனைவரையும் முன்னேற்ற வருகின்றேன், ருத்ர ஞான யக்ஞத்தை படைக்கின்றேன். ஆகையினால் நூங்கள் உறுதிமொழி எடுக்கின்றீர்கள் - பாபா நாங்கள் உங்களிடமிருந்து கேட்டு பிறருக்கும் சொல்வோம். நல்லது பிறருக்கும் சொல்லுங்கள். முதலில் இங்கே திரும்பவும் (தங்ங்ஹ்) சொல்லுங்கள். அடிக்கடி திரும்பச் சொல்லிப் பாருங்கள், அப்போது தான் முதல் தரமான கருத்துகள், என்று எங்கேயும் புரிய

வைக்க முடியும். அந்த யக்ஞத்திலோ பார்லி-என் ஆகியவற்றை போடுகிறார்கள், என்னுடைய ருத்ர ஞான யக்ஞத்திலோ முழு பழைய உலகத்தின் பொருட்களும் சுவாகா ஆகியிருந்தது. ஆனால், இந்த அனைத்து விஷயங்களும் யாருடைய புத்தியிலும் நல்ல முறையில் தாரணை ஆவதில்லை. பாபாவை நினைவு செய்ய வில்லையானால் புத்தியினுடைய பூட்டு திறப்பதில்லை. நானும் தான் என்ன செய்ய முடியும், என்று பாபா கேட்கின்றார். இந்த நேரம் அனைவருடைய புத்தியும் தூய்மையற்றதாக இருக்கின்றது, அதை தூய்மையாக்குகின்றேன். யார் என்னை நினைவு செய்ய வில்லையோ, அவர்களுக்கு தாரணை செய்ய முடிவதில்லை. புத்தியினுடைய பூட்டு எப்படி திறக்கும்? நினைவின் மூலமாகத் தான் திறக்கும். மிகவும் அன்பான பாபாவாக இருக்கின்றார், அவரை அதிகம் மகிமை செய்கின்றனர். சிவபாபாவிற்கு எவ்வளவு மகிமை இருக்கின்றது! சிவனுக்கு பூஜையும் நடைபெறுகிறது என்றால், கண்டிப்பாக வந்திருப்பாரல்லவா! கர்மேந்திரியங்கள் இல்லாமல் வந்து என்ன செய்வார்? ஆக இப்போது பிரம்மாவின் உடலில் வந்திருக்கின்றேன். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் பாப்தாதாவின் முன்னால் அமர்ந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் தேக அபிமானம் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்தளவிற்கு அன்பும் மதிப்பும் பாபாவிடம் இருப்பதில்லை. கஷ்டப்பட்டு தான் பாபாவின் வழிப்படி நடக்கின்றார்கள். அகங்காரத்தில் வந்து விடுகிறார்கள். பாபா சொல்கின்றார் - நான் நிர் அகங்காரியாக இருக்கின்றேன், உங்களுக்கு இவ்வளவு அகங்காரம் ஏன் வருகின்றது? நான் தான் புத்திசாலி, என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். அந்தளவிற்கு தேக-அபிமானம் வந்து விடுகிறது.

யாருடைய கணவராவது இறந்து விட்டால் அவருடைய தேகம் முடிந்து விட்டது. மற்றபடி ஆத்மா பிரிந்து விட்டது, பிறகு பிராமணர் மூலம் ஆத்மாவை அழைக்கிறார்கள், தேகத்தை அழைப்பதில்லை. பாவனை வைக்கும்போது பாவனையின் கூலி கிடைக்கிறது. கணவனை நினைவு செய்து கொண்டே இருந்தால் கணவனுடைய காட்சியை கண்டு விடுவார்கள். பாபா காட்சிகளையும் காண்பிக்கின்றார் அல்லவா. இப்படி நிறைய பேருடைய அன்பு ஏற்படுகின்றது. ஆத்மா தான் வருகிறது அல்லவா. யாருக்காவது மனைவியின் மீது அன்பு இருந்தால் பாவனையின் பலன் கிடைத்து விடுகின்றது, மனைவியை பார்த்து விடுகின்றார்கள். பொருட்களைக் கொண்டு வந்து தாங்களே அவருக்கு அணிவிக்கின்றார்கள். இதுபோல நிறைய நடந்து கொண்டே வருகின்றது. முன்பெல்லாம் மிகுந்த விதிமுறையோடு படைத்தார்கள். எப்படி கணேஷ் அல்லது குருநானக் போன்றோரை நினைவு செய்கின்றார்கள் என்றால் சாட்சாத்த்காரம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது, இப்படி நிறைய பேருக்கு ஏற்பட முடியும். ஆனால் அந்த சாவி ஒரேயொரு பாபாவிடம் தான் இருக்கிறது. இந்த சாட்சாத்த்காரத்தின் விஷயங்கள் கூட நாடகத்தில் பதிவாகி இருக்கிறது, என்று பாபா கூறுகின்றார். சாட்சாத்த்காரம் செய்வித்தார், நாடகம் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது, நிற்பதில்லை. நாடகத்தைக் கூட நல்ல முறையில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பிரம்மா பாபாவிடமாவது நல்ல விதத்தில் மதிப்பு வையுங்கள். அந்தளவிற்கு பாபாவிடம் மதிப்பும் அன்பும் வைப்பது மிக கடினம், அவரோ (சிவபாபா) நிராகாரமானவராக இருக்கின்றார், என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். இதுவோ அவருடைய ரதம், இவரை நாம் என்ன செய்ய முடியும்? நமக்கு நிராகாரமானவரைத் தான் நினைவு செய்ய வேண்டும். நல்லது, நிராகாரமானவரின் மடியில் அமர்ந்து காட்டுங்கள் பார்க்கலாம்? நிராகாரமானவருடன் சாப்பிடுங்கள், குடியுங்கள். நூங்கள் இவரிடம் (பிரம்மா) ஏன் வருகின்றீர்கள்? சொல்கிறார்கள் -- இல்லை பாபா, தாங்கள் இவருக்குள் இருக்கின்றீர்கள், நூங்கள் தான் இவருக்குள் வுற்றிருக்கின்றீர்கள், என்று புரிந்து நடக்கின்றோம். இது மிகவும் கஷ்டமானது என்று அனைவருடைய புத்தியிலும் இருக்கிறது. எங்களுக்கு பாபாவிடம் மிகுந்து அன்பு இருக்கிறது, நாங்கள் இவ்வளவு மணி நேரம் பாபாவை நினைவு செய்கின்றோம், இப்படி நிறைய பேர் கதை விடுகிறார்கள். நானும் கூட முழுமையாக நினைவு செய்வதில்லை, என்று (பிரம்மா) பாபா கூறுகின்றார். நானோ அவருடைய ஒரே ஒரு செல்லக் குழந்தையாக இருக்கின்றேன், இருந்தாலும் கூட நான் நிறைய முயற்சி செய்கின்றேன். நல்லது!

இனிமையிலும், இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும், தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கங்களும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு

ஆன்முகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

(1) அர்ப்பணம் ஆவதின் கூட-கூடவே தன்னுடைய புத்தியை விசாலமானதாக ஆக்க வேண்டும். உயர்ந்த பதவி அடைய நல்ல விதத்தில் தாரணை செய்து மற்றும் பிறரையும் செய்ய வைக்க வேண்டும்.

(2) பாபாவிற்கு சமமாக அகங்காரமற்றவாக வேண்டும். அகங்காரத்தை விட்டுவிட்டு பாபாவிடம் மிகுந்த அன்பும் மதிப்பும் வைக்க வேண்டும். தேக-அபிமானத்தில் வரக்கூடாது.

வரதானம்: ஒவ்வோர் அடியிலும் பல கோடி மடங்கு வருமானம் சேமிக்கக் கூடிய

புத்திசாலி, ஞானம் நிறைந்த ஆத்மா ஆகுக.

புத்திசாலி, ஞானம் நிறைந்த ஆத்மா என்றால் முதலில் யோசித்துப் பிறகு செய்பவர்கள். எப்படி பெரிய மனிதர்கள் முதலில் உணவை சோதித்துப் பார்க்குமாறு செய்கின்றனர். பிறகு சாப்பிடுகின்றனர். ஆக, இந்த சங்கல்பம் என்பது புத்தியின் உணவாகும். இதை முதலில் சோதித்துப் பார்த்துப் பிறகு கர்மத்தில் கொண்டு வாருங்கள். சங்கல்பத்தை சோதித்துப் பார்ப்பதன் மூலம் சொல் மற்றும் கர்மம் தாமாகவே சக்திசாலி ஆகி விடும். மேலும் எங்கே சக்தி உள்ளதோ, அங்கே வருமானம் உள்ளது. ஆகவே சக்திசாலி ஆகி, ஒவ்வோர் அடியையும், அதாவது சங்கல்பம், சொல் மற்றும் கர்மத்தில் பல மடங்கு வருமானம் சேமியுங்கள். இது தான் ஞானம் நிறைந்த ஆத்மாவின் லட்சணமாகும்.

சுலோகன்: தந்தை மற்றும் அனைவரின் ஆசிர்வாதங்கள் என்ற விமானத்தில்

பறப்பவர்கள் தான் பறக்கும் யோகி ஆவார்கள்.